

[Tholstrup.]

er de oplysninger, jeg har fået, i strid med den opfattelse, den højtærede minister synes at have. Jeg forstår, at den højtærede minister vil skaffe visse oplysninger med hensyn til, om pasudstedelsen kan rationaliseres. Det må vel så være meningen, at man ikke vil forlange denne forhøjelse gennemført, hvis det viser sig, at der kan rationaliseres, at forhøjelsen altså er ganske upåkrævet, og at det bare er noget, man har fundet på ovre i finansministeriet.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan love det ærede medlem, at jeg ved anden behandling skal give en redegørelse for den fremgangsmåde, der anvendes ved udstedelsen af pas.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg blot sige, at når jeg nævnte Sovjetunionen, var det faktisk en venlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om menighedsråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 73, fremsættelsen i tidenden sp. 31).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lysholt Hansen: Til det foreliggende lovforslag skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Det er tredje år i træk, vi skal søge at nå frem til en ordning, der giver bedre mulighed for forflyttelse for visse kategorier af præster herhjemme og for udlandspræster til at opnå embede, når de ønsker at vende hjem.

Der har i alle partier været enighed om, at det ville være lykkeligt, om man kunne nå frem til en ordning af dette problem. Det er mit indtryk, at vanskeligheden ved at nå et resultat alene skyldes ængstelse for at komme til at træde menighedsrådenes rettigheder for nær og angst for, at den frie indstillingsret til præsteembederne ikke vil blive respekteret i fornødent omfang.

Det forslag, den højtærede minister nu har fremsat, er ikke nyt for medlemmerne af det udvalg, der i sidste folketingsår behandlede det samme spørgsmål. I dette udvalg blev forslaget grundigt gennemdrøftet tillige med andre muligheder. Disse drøftelser blev desværre ikke ført til ende, men jeg håber, det skal lykkes i år at nå et resultat. Efter det indtryk, jeg havde af udvalgsdrøftelserne sidste år, tror jeg, der skulle være gode muligheder på grundlag af det foreliggende forslag. Der tages nemlig her de mest vidtgående hensyn til bevarelsen af den frie indstillingsret, idet begrænsningen alene indskrænkes til, at hvert femte embede kun kan søges af følgende seks kategorier af præster, nemlig: 1) præster, der er fyldt 50 år, 2) præster, der har beklædt deres seneste embede i mere end 15 år, 3) teologiske kandidater og præster, der i mindst 9 år i sammenhæng har udøvet en fri kirkelig virksomhed, 4) præster, der har beklædt stilling i Grønland eller på Færøerne i mere end 7 år, 5) præster, der har haft virksomhed i en dansk evangelisk-luthersk menighed i udlandet i mere end 7 år, og endelig 6) af teologiske kandidater, der er ordineret i den danske folkekirke og derefter i et tidsrum af 7 år har fungeret som udsendte missionærer i et dansk missionselskabs tjeneste. Blandt disse ansøgere får menighedsrådene samme ret til at vælge som ved besættelsen af andre embeder.

Jeg tror, at man med dette forslag giver menighedsrådene, hvad menighedsrådene bør have, når problemet skal løses, og jeg håber derfor, vi i år når igennem med forslaget.

Marius Buhl: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Vagn Bro, er syg, har jeg fået til opgave at sige et par ord om det foreliggende lovforslag. Forslaget tager sigte på, hvad den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti allerede har sagt, at lette ansættelsesmulighederne for danske præster, som har eller har haft deres kirkelige arbejde i udlandet, og desuden også på at skabe bedre forflyttelsesmuligheder for præster, der har været relativt længe i et embede herhjemme, og for visse andre kategorier.

Som det allerede er nævnt, er det tredje